

га дойде врѣмѧ да ся расплащаць, а ты да глѣдашь да ся испѣзнеши.

« Оставѣте, оставѣте, юнаци, то не ѹе работа, да ся прѣпирате! каза Маркъ. Всѣко једо иѣщо може да ся приглѣдова отъ разни страни. Г-иѣ Гели ѹе тврдѣ пријатенъ чловѣкъ, то не ѹе и думж и той си има свои-ти убѣждениа, а ты, Томъ, и ты врьшиш въ пѣтъ-ть си. А съ прѣпирати-е вы знаите не можете рѣши кой ѹе правъ, кой ѹе кривъ! Да поговоримъ за работы! Е! г. Гели, кажи ѹе? Вы искате да ви помогнемъ да уловите тѣжъ женжъ?

— Жена-та не ѹе моѧ не мя грыжъ за піеіжъ, таia ѹе на Г. Шелби — а моie ѹе само дѣте-то, азъ бѣхъ глупецъ, дѣто купихъ това маймунче!

— Ты вынѣгы си бѣль глупецъ! каза Томъ срѣдито!

— Прѣстани, Томъ, каза Маркъ, и съ облиза устни-ти; ты выдиши, Мистеръ Гели ѹе ни нагеде на добрѣ работѣ, азъ смѣтамъ че ѹе тамамъ на грѣбѣ-ть ни, азъ съмъ ся натрѣкаль на тиа работы. И така мистеръ Гели, таia жена, какъ ѹе? что ѹе?

— Таia ѹе бѣла и хубава — и добрѣ отхранена и вѣспитана. Азъ предлагахъ Г-иу Шелби за піеіжъ восемь стотинъ дори и хыліадо, и още ся надѣїхъ да испечелік добрѣ.

Бѣла, хубава, и добрѣ вѣспитана! каза Маркъ и остри-ти му очи, носъ и уста каточе оживіахъ съ надѣждой. Видишъ, Локеръ, добро начяло! Тукъ ѹе заврьшимъ єеди-работѣ за нашъ

счетъ! мы ѹе уловимъ женж-тж; дѣте-то ѹе дадемъ какъ-то ся стои на Г. Гели, а майкж му ѹе заведемъ въ Новый Орлеанъ да іш продадемъ Е ѹе ли ѹе така добрѣ?

Томъ, кой-то въ продлѣженіе-то на той-зи разговоръ стоиаше та зѣпаше, изъвѣднѣжъ стиснѣ си джюкы-ти, като псе кога улови костѣ и виждаше ся че ся бѣ прѣдалъ да смѣли тѣжъ мысль.

— Видите ли, каза Маркъ на Г. Гели, и поченж да разбрѣква пунч-тѣ си съ лѣжичкѣ-тж. Видите ли мы имамы по всичкѣ-тѣ брѣгъ сѫдници такви, какви-то ии трѣбоватъ, тѣ ии врьшижъ работи-ти какъ-то ѹемъ. Томъ помога съ силж-тж си. А азъ примѣненъ, съ лѣскавы бутуши, — Являвамъ ся предъ судѣтъ за да ся заклья, че ѹе было та-ка. Трѣбѣ да мя видите тогы, каза Маркъ горделиво; каквѣтъ съмъ оперенъ надутъ! Днесъ азъ съмъ мистеръ Тикемъ отъ Новый Орлеанъ; утрѣ азъ съмъ дошелъ отъ планта-ции-ти на бисериж-тж рѣкѣ, гдѣ-то работиже ми мене седемъ стотинъ Негритяне. Другый пѣтъ азъ ся явявамъ ѹато далиа роднина на Г. Генри Квея, или като иѣкой старъ петель отъ Кеатекки. Талантъ-ты сж различни, вы знаите. Напримѣръ Томъ ѹе голѣмъ юнакъ кога има съ кого да ся побори или да ся побиє: итъ за да излѣже той не ѹе добръ, не го быва заніщо; виците зи піему и-